

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorcij Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, casella centro 97. — Urad: vja Imbriani 9-III.

Odgovorni urednik: dr. L. BEROČ.

POSAMEZNA ŠTEV. 25 STOTINK.

VAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5 L., četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE celo leto 24 L., pol leta 12 L., četrt leta 6 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN P...

CENA OGLASOV
Za 1 om višine 3. C. C. CAV
Pri 5 kratni objavi 90%
objavi 30% pri 40%
M. K. KANJIZICA (Dr. F.)
JUBLJANA (JUGOSI)

Mali koledar.

Petek, 25. februarja: Valburga; Viktorin. — Sobota, 26.: Marjeta Kortonska; Matilda. — Nedelja, 27.: 3. predpepelina; Leander; Baldomir. — Ponedeljek, 28. febr.: Roman; Rajmund. — Torek, 1. marca: Albin; Hadrijan. — Sreda, 2.: Pepelnica. — Četrtek, 3.: Tician; Kunigunda. — Petek, 4.: Kazimir.

MALE NOVICE

Važno za vse Slovence.

Cerkvena bratovščina «Goriška Mohorjeva družba» bo letos poslala svojim udom sledeče knjige:

1. Zgodovinski roman «Ob srebrnem studentu»; spisal ga je Franc Jaklič.
2. «Za domačim ognjiščem» — knjiga o družini. Spisal prof. Filip Terčelj.
3. Zgodbe sv. pisma stare zaveze. Knjiga bo okrašena z mnogimi slikami. Rabili jo bodo tudi šolarji pri veronku.
4. «Kako zdravimo živino». To knjigo je spisal živinozdravnik, ki pozna našo živinorejo. Naši gospodarji bodo še leta in leta iskali v tej knjigi nasveta in pomoči.
5. Koledar za l. 1928. Koledar bo mičen in domače pisan.

Kdor se vpiše v cerkveno bratovščino «Goriška Mohorjeva družba» (članarina znaša 6 lir na leto) bo prejel jeseni vseh pet knjig. Vpišite se hitro pri gg. duhovnikih ali pa pišite naravnost na MOHORJEVO DRUŽBO V GORICI, Via Orzoni 36 A (ako se naročite naravnost, pošljite po pošti 6.50 L).

+ Anton Čok.

Zopet je segla smrt v redke vrste slovenske duhovščine. Od kapi zadet je umrl nagle smrti č. g. Anton Čok, kapelan pri Novem Sv. Antonu v Trstu. Anton Čok je bil rojen v Lonjerju 10. januarja 1878. V mašnika je bil posvečen 3. avgusta 1902. Kot kapelan pri Sv. Ivanu se je odlikoval v živahni delavnosti za krščanske kulturne ideale; ustanovil je odsek krščanske telovadne zveze «Orla». Kot kapelan pri Novem Sv. Antonu je ustanovil «Ljudsko posojilnico» po Rajfzovih načelih. Svoječasno je tudi načeloval krajevni tržanski organizaciji Slovenske ljudske stranke. Vodil je tudi Marijino družbo mož pri cerkvi Sv. Antona. Zadnja leta je močno trpel od revmatizma. V četrtek zvečer 17. februarja ga je nenadoma zadela kap in v petek 18. proti jutru je izdihnil. Pokopali so ga v soboto popoldne v družinsko grobnico Čokovih na Katinari. Veličasten pogreb je pričal, kako je bil priljubljen. Naj v miru počiva!

Hišni gospodarji bodo morali priti pred komisijo.

Na podlagi zakona o javni varnosti je tržaški prefekt odredil: stranke, ki bodo poklicane v stanovanjskih sporih pred spravno komisijo, imajo dolžnost, da pridejo ob določeni uri k razpravi. Kdor ne bi hotel, ga zadenejo zakonite posledice.

Sablja govori.

V torek 22. febr. sta se dvojevala v Trstu poslanec Karel Barduzzi in Jurij Maši. Bojevala sta se s sabljami. Oba sta dobila razne praske, slednjic se zdravnik dvoboj ustavil, ker je Barduzzi dobil obšutnejšo rano v roko. Nasprotnika se mista poravnala. Kaj je bil neposredni povod za dvoboj, tega ne vemo.

Propadanje.

Lansko leto je bilo na Dumaju 23.000 porodov in 26.000 pogrebov. Padanje porodov pripisujejo bedi, razbrzdanosti ter alkoholizmu. Od sto slaboumih v dunajskih morišnicah je 41 alkoholikov.

Vesolja! veselja!

Ta klic gre skozi Evropo od vzhoda do zapada, od severa do juga, buči po mestih, odmeva po vaseh. Vesolja se nam hoče, veselja in le veselja!

Ali ni ta krik, to splošno vpitje najtrdnejši dokaz, da veselja manjka? In v dneh, ki so posebej odločeni razveseljevanju, se še prav posebno razodeva notranja siročina človeških src. Vse leta k zabavam, drevi za veseljami, razveseljevanju žrtvuje denar in imetje, zdravje in moč, čast in poštenje, a v srcih sedi žalost kakor ob domačem ognjišču, v dehtečega cveta sredini leži gunsen črv slabe vesti, na narod in deželami pa visi temen oblak strahu in obupa.

Veseljaki vse to taje. Zatrjujejo, da so res veseli in zadovoljni.

Tudi človek, ki ga je strah na samotni poti, si žvižga, ali si zapoje tisto: Kaj nam pa morejo... Pa ga je le strah. Bolnik se venomer tolaži: Saj mi nič ni; v par dneh bom zopet pokonci... Pa je le bolan. In kdor je več dolžan kakor premore, se še zmeraj vede kot gospod in bogatin, se bije po prsah, razkazuje denar, ki ga je na posodo vzel in se hvali s premoženjem, ki je že zdavnaj njegovih upnikov last.

Veseljaki pa le trdijo: To ni nič! mi smo veseli, pa prav zares!

Kajti težko je priznati: Vse sem zapravil, berač sem. Hudo je reči: Umrl bom, pokličite priče za testament. Še samotnega popotnika vprašajte kar s celega: Ali te je strah? rekel bo in zlagal, da se mu o strahu niti ne sanja ne.

Pa zakaj si samotni potnik žvižga in peje ter sam s seboj govori? Zato ker ga je strah.

Zakaj bolnik stoka in pošilja po zdr-

vila in zdravnike? Bolan je.

Zakaj bahač leta po uradih, obiskuje odvetnike, stika za posojilom, ustavlja tožbe in dražbe? Zato ker ni več res gospod in bogatin, ampak le okrinkan berač.

In zdaj vprašam tebe, veseljak, zapraviljivec, plesač, razuzdanec in pijanec: Zakaj tako zagotavljaš, da si vesel? da uživaš življenje? Povem ti jaz, ker ti boš tajil: Vesel nisi, veselja ni, maš in čimbolj dreviš za njim, tem hitreje se ti odmika.

Kdor je zdrav, ne hodi k zdravniku. Trden gospodar ne leta mnogo po gosposkah. Pogumen človek gre tiho ponoči skozi gozd.

Vesel človek ne vpije za veseljem in ga ne lovi. Pravo veselje ima v globinah duše svoj koren, v srcu svoj stalni dom, na licu odsev notranje sreče. Pravo veselje ni kakor železna peč, kjer se za silo ogreješ, da te potem še bolj trese mraz — nego je solnce, ki ožarja vse tvoje bitje in vzbuja kali vsega plemenitega v tvoji notranjosti, da veselo zeleni, raste in cvete in sad rodi.

Ko se pomlad prismehtlja, denemo železno peč v shrambo za staro šaro.

Ko bi nam solnce čistega veselja zasijalo, izgubile bi pustne razuzdanosti med stare, žalostne spomine. Oddahnili bi se kot gospodar, ki je rešil imetje; radovali bi se kot popotnik, ki je prispejal iz temnega gozda na plan in ugle. da pred seboj domačo vas; ogreli bi se kot bolnik, ki ga je mrzlica pustila.

Ker pravega veselja ni, ker leži nad narodi in deželami temen oblak strahu in obupa, zato kličemo iz globine duše: Proč z železnimi pečmi! dajte nam solnce, solnce!

Zvezda repatica.

Pio Emanuelli, učenjak vaticanske zvezdarne v Rimu je izračunal, da se solncu bliža komet (repata zvezda) Pons Winnecke. Koncem junija bi komet najbližje zemlji. Učenjaki ga že zdaj nestrno čakajo in upajo, da ga kmalu zasačijo z daljnogledi. Tja za kres, če Bog da, ga bomo pa lahko videli vsi brez takse in koleka. Ko pojde okrog solнца, bo dirjal s posebno nagljo, zato bo le malo časa na našem obzorju. Potem se oddalji zopet v prostore vesoljstva, kamor maše oko ne seže.

Potresna opazovalnica.

V Trstu so zgradili novo potresno opazovalnico, katera bo opremljena z najboljšimi aparati. Delovati bo začela že to pomlad.

Pomenljiv obisk.

Jugoslovanski državni poslanci so v večjem številu obiskali svoje češke tovariše. Povsod po Češkem so bili sprejeti z velikim navdušenjem.

Proti svinjariji

v tisku je načrt strogega zakona tudi češka vlada predložila svojemu parlamentu. Najbolj napredna naroda Evrope, Nemci in Čehi, so torej prišli do spoznanja, da je treba nekaj ukreniti proti pohujšanju, ki se širi s tiskom.

Dobre plače.

V «Splošnih skladiščih» v Trstu, ki so sedaj privatno, od države podpirano podjetje, ima sedanji predsednik 100 tisoč lir letne plače, ravnatelj 70 tisoč. Stroški za olepšanje predsednikove sobe in sejne dvorane so bili proračunjeni na 180 tisoč lir. Država podpira «Splošna skladišča» letno s 5 milijoni.

Navljanje.

Neka trgovina v Trstu v ulici S. Nicolò je dozdej plačevala najemnine za trgovski lokal 7000. Letos je gospodar dejal: Vzemi svoje pismo in piši 30.000.

Rusi in Kitajci.

V Kitajski armadi je nastavljenih baje 15.000 ruskih častnikov, ki hočejo organizirati in izvežbati mogočno vojsko. To vse iz «ljubezni» do Angležev.

Poprava največje cerkve v Trstu.

Cerkev Novega Sv. Antona v Trstu bodo v notranjstveni obnovili in dekorirali. Vodstvo dela je poverjeno arhitektu dr. ju Korneliju Budiniču. Letos je stolpnica, odkar je bila cerkev zgrajena taka, kakoršna je sedaj.

Velik požar.

V Mariboru je pred kratkim zgorela tovarna električnih žarnic «Volta». V tovarni ni bilo nikogar. Požar je takoj objel streho, med plameni pa so pokale žarnice, ki so bile v zalogi. Ogenj bi objel vso ulico, če ne bi bila takoj na mestu požarna bramba, ki je z močnimi curki tekom pol ure požar omejila in zatrla. Uničeni so vsi stroji in aparati ter vsa zaloga kemikalij in zaloga žarnic. Škoda je velikanska. Tovarna je bila zavarovana.

Zakvartan konj.

V Mariboru sta neki mesar in neki kmet igrala igro «šnapsl». Mesar je postavil 7000 dinarjev, kmet pa svojega konja, ki ga je čakal naprežen pred gostilno. Kmet je izgubil in mesar je konja vzel. Kmet je šel na policijo, ki je sicer konja prignala nazaj ter vrnila kmetu, toda oba igralca se bosta zopet našla pred sodiščem radi prepovedane igre.

MIHEC: Kot mlin se suče in vrti, odspod se revščina nabira...
JAKEC: Brjar in ples, se meni zdi, da lire melje in pobira.

Slabega življenja slab konec.

20 letna Ivanka Babičeva iz Podgore pri Dobrepoljah je služila pri gospej Tepinovi na Selu pri Ljubljani. Dasi je imela že na Dolenjskem nekega fanta, je navezala tu razmerje z ruskim hlapcem v žrebčarni Jakobom Kundurjukovim. Ivanka se je zopet vrnila na Dolenjsko ter povedala, ko se je prejšnji teden vrnila na obisk v Ljubljano, Rusu, da je njunega razmerja konec. Kundurjukov je njeno izjavo navidez mimno vzel na znanje, toda ko se je Ivanka od nakupovanja raznih potrebščin v Mostah vračala k gospej Tepinovi v žrebčarni, jo je Kundurjukov počakal na stopnišču ter jo ustrelil v glavo, da se je takoj zgrudila mrtva na tla; nato je šel v jedilnico, kjer so bili ravno zbrani njegovi tovariši, tudi Rusi, ter si pognal kroglo v sence. Mrtev ni bil takoj, pač pa je izdihnil ob prevozu v bolnico. — Dekleta, velik nauk za vas v tej zgodbi!

Konec pijanca.

Roman Matejčič iz Zameta pri Reki je na reškem kolodvoru prišel pod vlak, ki ga je popolnoma zmečkal. Mož je bil pripit in ni imel v oblasti svojih petero čutov. Star je bil 36 let. Škoda mladega življenja!

OPOMBE

Nalašč. Ameriški milijonar je bival na letovišču v neki vasi na Nemškem. Razdelil je med ljudi stotisoče. Ko je dal čevlje popraviti, mu je čevljar zaračunal petkratno svoto, češ naj da, saj ne ve, kaj je denar. Amerikanec pa mu pošlje samo običajno plačilo in niti ficka več. Zakaj? Rekel je: «Nalašč, da ne bo mislil, da sem morec. Če delim stotisoče, jih zato, ker sem jih znal pri-gospodariti». — Bogat Anglež je stanoval v nekem hotelu na Dumaju. Ko se je odpravljaj proč, mu je hotelir podtaknil v račun par kron več, kakor je bilo prav. Anglež se je uprl in iskal pravico pri gosposki; zamudil se je na Dunaju še 14 dni. Rekli so mu: «Raje bi pustil tistih par kron, naj jih požre hotelir. Tako imaš še večjo škodo». Anglež je odvrnil: «Nalašč ne! Ne iščem tistih par kron, ampak pravico. Angleži gospo-darimo na svetu zato, ker nikdar ne pustimo, da bi nas imeli zanorca». — Naročnik «Malega lista» piše: «Malokatero številko dobim v redu. To delajo zato, da bi se mu odpovedal. Zdaj se pa prav nalašč naročim še znanprej, da ne bodo imeli «gušta». Ta naročnik je iz angleškega jekla. Čast, komur čast!

Slabo naletel. Starovaški profesor, ki je pisal, da je «slovenščina fuč», je dregnil v osir. Sama teta Edinost se je zgrevala in dala prostor pisatelju Bevku, da je profesorja zmikastil. V «Straži» je to delo opravil dr. K. Podoben članek je priobčil tudi «Slovenec».

Znamenita enajsta stoletnica

Ob koncu leta 826. ali v začetku leta 827. je bil v mestu Solunu rojen sv. Ciril, eden izmed dveh bratov-apostolov slovanskih. Torej praznujemo 1100 letnico našega apostola sv. Cirila.

Sv. Ciril je bil sicer mlajši izmed obeh bratov-apostolov, a je bil glava in duša slovanskega misijonskega delovanja naših apostolov. Torej ob tisočletnici sv. Cirila po pravici slavimo spomin obeh slovanskih apostolov.

Res je bilo že pred svetima bratoma pokristjanjenih mnogo Slovanov. Toda ta sveta moča Previdnosti božje sta znala, kakor še nihče pred njima, približati se srcu mladih slovanskih narodov, jih objeti in vzgajati z veliko ljubeznijo in z očetovskim razumevanjem za njihove potrebe in boli, govoriti jim v njihovem sladkem jeziku, podati jim evangelij Kristusov v besedi in pismu, ki je bilo Slovanom razumljivo, prilagoditi se njihovi blagi duši. In zato je bil uspeh njenega apcstolskega delovanja tako obilen in bogat. Slovani so po sv. Cirilu in Metodu vzljubili krščanstvo, sprejeli ga v srce, s krščanstvom prešinili vse svoje življenje in čuvstvovanje. In od tedaj so mu ostali zvesti. Zvesti do danes. Sveta brata sta s svojo apostolsko modrostjo in s svojo požrtvovalno ljubeznijo pokristjanila slovansko dušo.

Zato nam je tako drag njun spomin. Zato na sveta brata-apostola prenašamo vso svojo ljubezen do naše očetovske katoliške vere. Onadva sta duhovna, verska očeta katoliških slovanskih narodov.

Njuna prosveta je tudi naša prosveta. Ona sta nam prinesla krščansko izobrazbo. Ona sta nas s knjigo in prosveto privedla k Bogu.

Pri katoliških slovanskih narodih se je živo razmahnilo Ciril-Metodijsko gibanje za cerkveno edinstvo. Tudi mi ne smemo biti zadnji. Nam je Previdnost božja namenila častno nalogo, da naj bomo most, po katerem bi k cerkveni edinstvu prišli naši najbližji bratje po krvi in rodu.

Jubilej sv. Cirila naj bo prerojenje apostolstva in vneme za veliko delo cerkvenega edinstva z našimi vzhodnimi brati v Kristusu!

Stanovanjska beda

Državni zakon določa, da je odslej dalje pogodba za stanovanje med gospodarjem in najemnikom prepuščena prosti volji obeh. Gospodar sme zahtevati, kolikor hoče, najemnik pa lahko obljubi,

kolikor hoče; če se ne pogodita, mora najemnik iz hiše.

Kadar je v kakem mestu veliko stanovanj prostih, se najemniku utegne posrečiti, da dobi drugod cenejše stanovanje. Gospodarjem je ljubši majhen dobiček kakor pa nič; delajo si med sabo konkurenco in znižujejo stanarino.

V Trstu je pa danes tako — in po drugih mestih Italije podobno — da so vsa stanovanja zasedena, še po več družin se tišči skupaj, in če najemnik dobi odpoved v dosedanem domu, ne ve, kje do drugega dobi. Vržen je takorekoč na cesto. To je veliko zlo in po pravici se te razmere označijo s «stanovanjsko bedo».

Odkod to pride.

Velika mesta z vsemi slabostmi so produkt liberalnega industrializma, karsarne kapitalizma. Ljudske množice se zgrinjajo v mesta kakor potoki in reke v jezera in morja. Po svetovni vojni se je ta pritisk še ojačil. O vzrokih ne bomo tukaj podrobneje govorili. Da je pa prišlo do pomanjkanja stanovanj, gotovo ni kriv samo pritisk množic v mesta, ampak tudi zastoj v gradbi hiš. Vsa leta vojne se ni zidalo nič, ker ni bilo delavcev, nasprotno: delavci so, preoblečeni v vojake, po raznih deželah Evrope podirali hiše. Primanjkljaj je torej dvojen: prvič, ker se ni zidalo naprej; drugič, ker se je podiralo.

V prvih letih po vojni so se vsi vrgli na spekulacijo v trgovini z blagom in denarjem. Hiš ni hotel nobeden zidati, ker je bilo delo drago in so vsi čakali pocenitve; zaslužiti so se upali več s spekulacijo.

Da niso zidali, je krivo tudi to, da so postave omejevale gospodarjem svobodo v določevanju najemnine. Treba je priznati, da so tisti čas gospodarji imeli slaba leta. To je marsikoga odvrnilo, da ni zidal.

Kako je zdaj.

Zdaj je tako, da so se gospodarjem povrnila zlati časi. Po smislu zakona smejo zahtevati najemnine, kolikor jim drago. Konkurence ni, ker stanovaj še vedno primanjkuje, zato so si postavili cilj, izžeti čim najvišjo najemnino. Vlada je slutila, da bodo zagrabili, zato je zahtevala od njih za celo državo moško besedo, da me bodo šli z najemnino višje, nego do petkratne predvojne svote (to velja le za stare hiše). Torej če je kdo pred vojno plačeval na leto 500 lir ali kron, bi mu ne smeli povišati več ko na 2500 lir. Pa tudi to omejitev so prevzeli le z moško besedo, sodnik pa jih ne more pritisniti z nobenim paragrafom niti do te petkratne mere dol, če sami trmasto hočejo še preko nje gor. Stanovanjska hiša je zopet postala za gospodarje zlata jama.

Socialna nevarnost.

Najemniki so proti gospodarjem brez moči. Ko bi bili vsi kakor sv. Francišek, bi hiše izpraznili in šli bivati v jame, brloge in gaje kot puščavniki. Tedaj bi jih seveda gospodarji šli prositi, naj ostanejo. Ker pa vsa tisočglava množica ne more iti v puščavo pokore delat, mora jo delati v jarmu damih razmer, v dosedanjih bivališčih. In ta pokora je sila neljuba. Zato se ji reče «socialna nevarnost».

Proti socialni nevarnosti je morala državna oblast nekaj ukreniti. Osrednja vlada v Rimu je izjavila, da zakona ne bo spremenila. Po deželah in mestih je torej nižjim oblastnikom pripadla naloga, da zlepa gospodarje potolažijo in jih prepričajo, naj ne zahtevajo previsoke najemnine. Med gospodarji in najemniki naj bi se torej ustanovil nekak prostovoljen sporazum, na ta način, da bi vsak nekaj odnehali.

Pogajanja v Trstu.

Tudi v Trstu so se k seji sešli zastopniki stanovalcev in gospodarjev v navzočnosti zastopnikov vlade in fašistovske stranke. Gospodarji so se skrajno držali paragrafa kakor pijanec plota, češ postava je postava, mi smo prosti, da

povišamo, ali pa ne. Slednjič so se vendar udali toliko, da so privolili, naj se ustanove pomirjevalne komisije. V komisijo bi prišel en zastopnik hišnih gospodarjev, en zastopnik najemnikov in eden zastopnik fašizma. Vsak spor med gospodarji in najemniki glede stanovanj bo eden ali drugi prizadetih dveh lahko prinesel pred komisijo. Le-ta bo oba poklicala, poslušala njune razloge in izrekla svojo razsodbo. Takih pomirjevalnih ali spravniških komisij bo po Trstu več, za vsak okraj svoja. Nad vsemi temi pa bo ena osrednja komisija, ki bo vodila in ravnala delovanje malih komisij. Osrednja komisija bo imela več glav, predsednik pa bo občinski komisar Fronteri.

Tako se je sklenilo na posvetovalni seji in se je osrednja komisija takoj imenovala. Zaenkrat pa je ostalo nerešeno glavno vprašanje: Kakšno oblast bodo imele «pomirjevalne komisije»? Iz dosedanjih razprav je videti, da bodo komisije smele izreči razsodbo, a ta bo veljala samo, če bosta oba nasprotnika prostovoljno nanjo pristala. Enega v spravo prisiliti pa ne bo mogoče, ker bi bil v ta namen potreben nov zakon.

Deseti brat na Vipavskem

Dolgčas mi je bilo pa sem jo mahnil čez Smarje na Planino. Tam sem bil pri nekem kmetu; povedal mi je, da je bila za vino zelo slaba letina, vendar da ga ima še en sod v kleti; prinesel mi ga je pol litra za pokušnjo — ni bilo slabo vino. Spil sem in se zahvalil ter je udaril po stezi v Log. Kakor sem bil vajen, sem stopil v hišo in ukazal, naj prinesejo četrta vina. Nič nisem dobil; nimajo več gostilne. Moral sem iti kar naprej v Budanje. Koliko sem videl tam deklet! pa gosposke so, nobel kot Parižanke. Fantje so pa še bolj tiči; imeli so tako birmo brez kolačev, da se nisem utegnil okrepčati. Šel sem v Dolgopoljano. Tam sem se nadejal spiti četrta dobrega, pa sem se motil; kisló je bilo. Pa sem vseeno molčal in vprašal, katera je tista vas

tam doli naprej. Rekli so: Zapuže. Aha, sem se domislil, to je tista vas, kjer je bil doma Strancar, moram iti pogledat še tja. Tam sem videl, da imajo vodo; žejen sem bil in sem se napil vode. Rečem vam, da take vode ni na Krasu. Ko grem gor skozi vas, vidim, da peljejo balo. Cel voz je bil opletan in fantje so tako lepo zapeli, da me je kar ganilo. Samo nekaj drugih sem slišal, ki so petelina oponašali, pa tisto ni bilo lepo.

Pozno je že bilo, vendar sem pot ubral naprej v Sturje. Tam je pa godlo cim-ta-ra, bum-ta-ra; tako so se vrteli, da je bilo kaj in še par takih sem videl, ki so mi pravili o njih, da so «fast punce». Vprašal sem, če večkrat plešejo tam; rekli so, da vsako medeljo. Slišal sem dalje, da pojde njihov župnik proč, ki so ga vsi radi imeli. Nič niso s to rečjo zadovoljni, a pomagati se ne da.

Stopil sem čez staro deželno mejo v Ajdovščino. Po zideh sem videl plakatov, da je bilo groza. Berem in berem. Jemnasta, jemnasta, sem si mislil, kaj so vsi ljudje znoreli ali kaj? sam ples! Ali imajo res toliko denarja? jaz imam pa komaj za vlak. Jeza me je popadla in kar hitel sem na postajo. Ravno prav sem prišel, da sem dobil vlak in se odpeljal proti domu.

Vpišite se takoj v Goriško Mohorjevo družbo

PODLISTEK

Iz življenja imenitnega Kraševca

Kompare v borbi za glagolico.

Kako so bili tedanji voditelji glagolskega gibanja (ki jih sedaj vse krije črna zemlja), prepričani, da bodo oblastva privolila v zopetno uvedbo glagolice, pričla dejstvo, da so vsi tisti, ki glagolice sploh niso znali ali jo že pozabili, hoteli glagolsko azbuko študirati. Komparetu je 6. 10. 1902. pisal iz Baške (otok Krk) Andrijič naslednje pismo: «Dragi Kuče! Ko sem odšel 17. 7. 1902. iz Trsta, sem pustil Kozulicu glagolski misal, naj ga izboči prof Mandić ali Stembergarju za Toneta, ki ga je želel. Glej, ali ga je dobil. Pošiljam ti abzuko, da se učiš glagolico. Škof Nagl bo prašal župnike za podatke, ali in kdaj je bila v župnijah v rabi. Mišlim, da so v Rimu naklonjeni, da povrnejo glagolico v prvotno stanje, kjer je bila že prej. Naj župniki vestno poročajo in tirjajo vzpostavlo starega prava. Sedaj je ura! Andrijič».

V zapuščini sem našel «Srbsko in rusko abzuko» ter «Glagolsko pjevanu misu i blagoslov za puk».

Uspehi raznih sestankov so bili: 1. Spomenica duhovnikov škofu Naglu 1904. 2. Spomenica hrv. in slov. deželskih poslancev sv. očetu v Rimu 1904. 3. Spomenica istrskih Hrvatov in Slovencev sv. očetu 1904.

Te spomenice bomo kasneje vse zaporedoma objavili.

Naj pridem k spomenici, ki so jo slovenski in hrvatski bogoslovci v Gorici pod vodstvom Frana Terseglava poslali Komparetu v maju 1903. Spomenica se v bistvu bavi z glagolico. Krščanskim katoliškim načelom v našem narodu preti velika nevarnost, ki pohaja deloma tudi od tega, ker so ti narodi, zlasti pa mi Slovenci in Hrvati, vsled neprestanih bojev za svojo eksistenco skoraj izgubili svojo narodno individualnost ali pa fizično in moralno otrpili, tako da je slabenje in pokvarjenje narodnega čustva povzročilo deloma oslabitev verskega čuvstvovanja in s tem tudi poskus, nadomestiti vero naših očetov z drugo. Zato čutimo potrebo okrepitve verske zavesti. Da se tak preporod verske in narodne misli v rodovih slovanskih izvrši, je za naše razmere primerno tudi to, da vsi svečeniki složno in skupno oživimo idejo slovanskega liturgičnega jezika, to je čestite

in svete glagolice v tistih krajih, kjer je raba glagolice utemeljena po zgodovinskem pravu, pa je bila vsled različnih vzrokov izpodrinjena. Glagolica bi zajejala pravoslavno in tudi unijatsko gibanje. Osvežilo bi versko čustvo, ker bi marsikega vsebina prekrasnih molitev sv. Cerkev vzdramila iz dušnega sna. Končno bi se z uvedbo slovanskega obrednega jezika omogočila in pospešila unija našimi brati po intencijah sv. stolice in posebno svetega nam očeta, modrega Leona XIII. Pismo prosi gospode duhovnike, naj bodo složni, naj nabirajo zgodovinsko gradivo. Prosi duhovnike, naj bodo v borbi odločni, a vselej na zakoniti poti, naj poučujejo ljudstvo, a vselej v spoštovanju do avtoritete. Za vse hrvatske in slovenske bogoslovce podpisal Fran Terseglav, Gorica 13. maja 1903.

Odgovor na pismo.

Odgovor mi prišel od Kompareta, pač pa od drugod. Pismo je podpisalo 41 bogoslovcev, 3 niso marali. Kmalu na to je zvedel za pismo bogoslovski ravnatelj Gabrievič.

Dne 17. 5. 1903. je pisal Gabrievič Komparetu pismo. Pravi, da je zvedel, da so mu slov. bogoslovci poslali spomenico, v kateri ga prosijo, naj skrbijo

on in drugi dekani za ohranitev slov. jezika v liturgiji v Istri. Prosi, naj on in dekani posvarijo fantiče, naj se učijo in naj se ne vtikajo v reči, ki jih ne razumejo.

In še več!

Zvedel je tudi škof dr. Franc Nagl, ki je 1. 6. 1903. pisal Komparetu nemško pismo te vsebine: «Slišal sem, da ste prejeli od bogoslovcev v Gorici pismo o uredbi liturgičnega jezika. Ker je nujno potrebno, da je škof o tem poučen, Vas prosim, da mi pismo pošljete».

Kaj in kako je Kompare na obe pismi odgovoril, mi znano. Vidi pa se, kako so oblastva strogo pazila!

Kompare in stanovska organizacija.

Do Kompareta ni imela slovenska duhovščina nikake prave zveze, nikake stanovske organizacije. Kompare je bil tudi tu buditelj. On je razposlal prvo okrožnico z vprašalno polo glede nameravane stanovske organizacije. Prvotno si je zamislil organizacijo duhovnikov koprškega okraja, kasneje je mislil na vso tržaško škofljo, še kasneje je zapadel vsi slovenske in hrvatske duhovnike ilirske Cerkevne province, dokler se ni ustanovil Zbor svečenikov sv. Pavla.

(Dalje prihodnjic).

Pepo iz Koludrovice

Na dopustu v Mačkoljah.

Ko sn bli zadnji bot na komisiji v Mačkoljah, nej blu vsem Mačkoljanom prou, jen so me dale vejdet, de nej vse taku, kokr sn jest denu na protokol. K' sn še bolehav jen jeman dopust, sn šou spet v Mačkolje, k' je dober ajer tam. K' sn šou gor po vrhe, sn pasau mem žegna jen sn vidu, de je kapelca taku razdjana, de je dobra le še ze polti. Grem neprej, pridem k pilu, na vidim več pržganga l'mina; prašam anga mulca, de zakaj na guri l'min. Je djau, de jemajo mežnar ščopero. Taku sn

pršu v Mačkolje jen zdej bom povejdu, kaku je tam uokuli. V Mačkoljah sn čeu, de so dva moža: adm je kukr Niemec jen adm kukr Pašič. V Ospe so napravle novu društvu; v Trst so šle čüpit sak soj rug, taku de je cela šula za čednake; saka vas bo zdej lahko vdobila šulanga čednka. Sn čeu tüde, de v Gabrovci so bli vsi Rusi jen so jemele anu komunističnu jajce, ma k' so ga urli, so ga preveč šekali, zetu de je ratou palužek. Zdej pej de so šli v Trst punj po enu drugu jen ga dali pod ano drugo kloko urit jen de se je zvalilu eno novu mladu pišče, de je dobru za čivkat; smo ga vre čüli za sv. Nikolaj v cirkvi na koru, je lepu čivkalu jen jemajo šperanco, de bo an lejp petelinček. Pravjo, de v Gabrovci je anbot bla puma vas mižerje, ma zdej de ni več taku, zdej de je kukr v Parize, de je vsako nedeljo godba jen ples, de pridejo čednki z Ospa trobit jen de je ma muč lepu. Samo kapobanda še fali. Škoda, k' v Ospa jemajo majstra Micketa, tesga k' poje: Bjonda ši, bionda ši...

prevke so mu — svojemu tovarišu — poklonili venec ter mu v cerkvi zapeli «Blagor...», kot si je bil sam želel. Dragi Karlo! naj Ti bo lahka zemljica domača, duša pa naj uživa večno srečo!

BREZOVICA.

Tiho in mirno življenje v naši dolini nam je lajšalo občutek sedanjih neprikljnih in težav. Ta mir nam je na okruten način zmotil požig. Dne 3. septembra lanskega leta se je to zgodilo prvič; ljudje so ravno češplje trgali, ko je okrog 5. ure popoldne izbruhnil v vasi ogenj. Pogoreli so trije posestniki. Kot da bi to ne zadostovalo, je planil podtaknjeni ognjeni zubelj vdruči dne 18. februarja letos, ravno ko so ljudje drva sekali v sosesčini; bilo je okrog 11. ure dopoldne. Požar je upepelil gospodarska poslopja sledečim gospodarjem: Josipu Godini s št. 44., Matevžu Klunu s št. 45., Francu Banu s št. 46. in Josipu Koblarju s t. 47. Prostovoljno gasilno društvo iz Materije prihitelo je v Brezovico gasiti, a ni moglo več mnogo pomagati, ker je bilo že vse v plamenu; le pazili so, da se ni ogenj razširil in poguševali plamene, ki so divjali mad celo vasjo. — Ljudje so v strahu in noč za nočjo varujejo svoje imetje, da se mu ne približa spet kaka zločinska roka. — Škoda od zadnjega požara je zelo občutna, ker je bil zavarovan samo eden. Pogorelece priporočamo dobrotelnosti okoliških vasi.

+ JOSIP KOMPARE
(Glej podlistek. Kompare sedi.)

Kaj nam z dežele pišejo

SLOPE pri Brezovici.

Malokdaj se kateri oglasi iz naše vasi; vidi se, da nimamo veselja do peresa. Življenje gre svojo pot naprej brez veselja. Naša vas stoji pod starim hrastovim gozdom. Tristo let je stal nad vasjo in naši predniki so ga čuvali kakor oči v glavi. Bil je maša gospodarska rezerva za slučaj kake skupne nesreče, požarja, toče, slabe letine ali kaj takega, da bi se v sili ljudstvo ohranilo. Sedanji vaški načelnik pa je šel v Trst k nekemu zemljemercu in advokatu, da so merili cesto skozi gozd. Cesta je ostala na papirju, a gospodom je bilo treba plačati zamudo časa; na njihov račun so izgubili najlepši hrasti iz gozda. Kaj pa, če pride sedem nerodovitnih let ali kaka velika nesreča? kam se bomo obrnili? kje vzeli? Tako se ne gospodari.

ORLEK pri Sežani.

Nekaj o roboti in nekaj o nemarnosti. V mestu me vedo, kaj je robota, zato pa vemo na deželi. To so vaška «javna dela», katerih občina ne naredi, pa jih mora vsaka vas narediti sama. Tudi pri nas smo lepe zimske dni porabili za roboto «goranci» in «gruntarji»; popravili smo dolg kos vaške poti, ki je res bila poprave potrebna. — Naj mi vaščami oprostite, če bom zdaj še o nemarnosti katero rekel. Najprej pridemo do živinskega kala, ki leži pred gostilno. Koliko snage tiči v njem in kakšen je red okoli njega, to ve ne le vsak vaščan, ampak tudi marsikak tujec, ki ga pot mimo zamane. Ali se ne bi dali ti zidovi, ki so se porušili na cesto in v kal, kaj popraviti? Nered je dalje pri vaškem vodnjaku, ki leži malo više; nesnaga in groblja. Lopa za sesalko je imela včasih dvojna vrata, ena železna in ena lesena. Zdaj ni nobenih več. Otroci svobodno zanašajo nesnago noter. Vaški načelnik naj se zavzame, da se bo to kaj popravilo in delo v red. Zadaž za vasjo imamo še en kal, ki je prepuščen gospodarstvu narave; z robidovjem je zaraščen in vode ne drži. Za slučaj suše nam bi zelo prav prišel; v vasi je okoli 180 glav živine. Še nekaj: razne gozdne poti so poprave potrebne, n. pr. kolovoz, ki drži v «Troštarce»; po tem kolovozu še hoditi ni lahko, kam-li voziti težko maložene voze; večkrat se pripeti kaka nezgoda. Torej le na delo, saj bo za skupno korist.

VREMSKI BRITOF.

Sem star možak in rad berem «Mali list». Čudno se mi pa zdi, da ni iz naše vasi nobenega dopisa. Saj je v naši vasi precej šolanah ljudi. In dostikrat se dogodi kaj takega, da bi se splečalo sporočiti «Malemu listu» in njegovim bravcem. Tako bi na primer ne smel biti pozabljen sledeči žalostni dogodek: 20. jan. je umrl Prelec Viljem, dober mladenič, spoštovan po celjari. Tako le-

pega pogreba še ni videla naša fara. Kako radi so ljudje Viljema imeli, je pričala ogromna udeležba, ki je v Vre-mah nismo vajeni. Dekleta in fantje so mu darovali dva venca, ki so jih nosili fantje. Pevci cerkvenega zbora so mu pred hišo zapeli «Vigred». Med sprevo dom so peli «Miserere», ki so ga ponovili v cerkvi, kjer so tudi zapeli neko pretresljivo narodno žalostinko. Na grobu pa so mu zapeli «Blagor mu». Petje je bilo res izvrstno, kakor znajo zapeti le naši fantje. Za prijaznost jim bodi najlepša hvala. Prisrčna hvala tudi Mirkotu Tozomu, ki se je v imenu vseh z v srce segajočimi besedami poslovil od njega.

Upam, g. urednik, da boste sprejeli to mojo nerodno pisanje med dopise in popravili kar je napačnega, kajti za časa mojega šolanja smo raje hodili poslušat kose v Ždeko, kot učitelja v šolo.

TOMAJ.

V nedeljo 13. februarja se je vršil občni zbor naše Hramilnice. Dosedanji predsednik se je branil otvoriti zborovanje, češ da so navzoči mečlani. Bil je prisiljen odstopiti in opozicija je kar tam sprejela novega člana, ga izbrala za predsednika ter mu izročila vodstvo zborovanja. Prejšnji predsednik se je po daljšem upiranju udal in izročil ključ. Občni zbor je brez debate odobril računski zaključek ter izvolil nov odbor in nadzornišтво. Upamo, da se bo novo vodstvo potrudilo z vsemi močmi za procvit in povzdig posojilnice. — Tako se kolo slave in sreče vrti.

POVIR.

Smrt je ugrabila Karla Remčlja v najlepši mladeniški dobi 25 let. Bil je prvi trpin, ki je v svojem razmeroma kratkem življenju mnogo hudega prestal. Ko je bil še majhen deček, ga je vsekala slamoreznica; drugič se je neki konj splašil in deček je padel podenj; konj ga je udaril v prsi, kjer mu je ostala od rane velika brozgotina; tretjič je padel s konja in se močno pretresel; potem se je zgodilo, da je padel s črešnje in si zvil mogo, tako da je tri mesece trpel hude bolečine. Vzeli so ga k vojakom; ker je imel dober posluš, se je izučil za trobentača in potem tudi druge učil. Domov se je vrnil navidezno čil in krepak, a čez nekaj časa je začel tožiti, da ima slab tek in slabost v želodcu; podvreči se je moral operaciji, od katere se je vrnil ves shujšam. Ko se je za silo popravil, pojavila se je morilka-jetika. Vkljub trpljenju je bil do zadnjega jako šaljiv in prijazen do vsakogar kot vedno v življenju. H koncu je močno trpel in s sv. zakramenti previden je umrl 12. februarja. Njegovega pogreba se je udeležila velika množica ljudstva; dekleta so mu spletla dva venca, cerkveni pevci in

ZANIMIVOSTI.

Pridige s pomočjo radija.

V Parizu so z novim letom vpeljali pridige, ki jih radij nese vsem Francozom v celi državi in še izven nje. Najslavitejši pariški pridigar govori svoj govor ob 12. Na ta način bodo oni Parižani, ki nikdar ne vidjo cerkve od znotraj in tudi nekatoličani imeli priliko poslušati pridige doma v svoji sobi ali celo v postelji.

Odpoved milijonske dediščine.

V Newyorku je umrl protestantski industrijec Minford. Zapustil je svoji hčeri Graciji, ki je l. 1904. prestopila v katoliško vero ter vstopila v samostan, en milijon dolarjev pod pogojem, da izstopi iz katoliške vere. Oče je baš to hčerko najbolj ljubil in je bil do smrti žalosten, ker je šla v katoliški samostan. Večkrat je stal pred samostanskimi vrati ter jokal, a ni se mogel odločiti, da bi prestopil samostanski prag in hčerko obiskal. Vse sorodstvo si je prizadevalo, da bi redovnico zopet spravili k očetu. Ko je zvedela za pogojno dedščino, ni miti za trenutek podvomila: odrekla se je dedščini ter ostala zvesta svoji veri in obljudi.

Pozor, gospodinje!

Neki angleški časopis poroča, da so zdravili v neki angleški bolnici pet bolnikov, ki so imeli revmatizem, a so bili obenem strastni pijanci. Revmatizem so jim zdravili s čebelnimi vbodi. S tem so jim res pregnali revmatizem, zanimivo pri tem je pa to, da nobeden teh ozdravljenec od tedaj ni maral več za alkohol. Čebelni pik je torej zdravilo proti alkoholizmu. Gospodinje, ki imate pijanca, poskusite s čebelami!

Par smešnih.

Ubojčiva dekla.

Gospodinja: «Saj sem Vam vendar rekla da pazite, kdaj bo mleko skipelo!»
«Saj sem tudi pazila, bilo je natančno tričetrt na osem.»

Popravi vejico.

Gospod profesor je vstopil na glavi, slamačik na nogah, rujave čevlje ma čelu, teman oblak v roki, izrezljano palico v svetlih očeh, prikrito grožnjo.

Včasih malo drugače.

Prosjak: «Gospa, vedno misem bil tako pohabljen».

Gospa: «Se mi je zdelo, da ne. Zadnjic ste imeli ono drugo roko v obvezju».

Da ne bo zgube.

Mesar: «Taka smola, tobak za nosljanje se mi je stresel v godljo za klobase!»

Zena: «Nikar se toliko ne razburjaj, zahtevaj za vsako klobaso pol lire več, pa bo zguba pokrita».

Kmečko tajništvo.

Mulič A., Kostanjevica. Ponovno vas prosimo, da se javite v tajništvo.

U. I. Idriško. Societä Ricostruzioni je dne 10. feb. pisala Zveznemu Zavodu v Benetkah po denar. Ko prejme denar, nas o tem obvesti, nakar vam sporočimo, kdaj pridete lahko denar dvigniti.

M. R. Volče. Peviška niste prejeli, ker finančna intendantca sploh me ve, da ste hišo med tem časom zgradili. Na županstvu, naj vam napravijo prošnjo za povisek na finančno intendantco v Trstu; županstvo naj dostavi potrdilo, ki naj ga podpišejo tudi karabinerji, da ste hišo res zgradili. Sporočite nam, kako ste napravili.

Železničar. Posredovali smo pri železniškem ravnateljstvu. Na delo vas močeje sprejeti. Odškodnina je bila odpravljena l. 1925. Več ustmeno.

M. Slejko, Bukovje. Škoda delati prošnjo za izselitev v Združene države v Ameriko. Vam bo gotovo odbita. V severno Ameriko sme vsako leto samo 4000 italijanskih državljanov.

Udovič A., Kilovče. Prejeli smo vaše pismo. Bomo posredovali.

Ako še nisi pokusil

testenin «Pekatet», kupi jih. Zanesljivo prave so le v pol in en kg. zavojih z gornjo znamko. So izvrstna medosežna jed!

Poravnajte naročnino!

Po čem je lira?

Dne 23. februarja si dal ali dobil:

- za 100 dinarjev — 40.— L.
- za 100 č. kron — 67.— L.
- za 100 fr. frankov 88.— L.
- za 100 šilingov — 318.— L.
- za 1 dolar — 22.65 L.
- za 1 funt — 110.— L.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna
TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.
KRONÉ plačuje više kot vsi drugi.
ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

Cerkvena umetnost — Dober tisk
ENRICO TOPFOLETTI

TRST, Via del Pesce 4
Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podobic, svetinj in drugih nabožnih predmetov.
Cerkvena obleka in potrebščine.
KONKURENČNE CENE.

GOSPODARSTVO

Kako zboljšati položaj kmetije

Kmet vedno težje gospodari na svoji kmetiji. V sedanji splošni gospodarski krizi še posebno občuti, kako ga breme zmaguje. Zaraditvega je upravičeno vprašanje, kako pomagati kmetu, da se zvišajo dohodki njegovih kmetij. Pri tem pridemo do zaključkov, da je treba: prvič povečati donos zemlje, drugič zmanjšati pridelovalne stroške, tretjič čim najboljše vnovčiti pridelke.

Povečanje donosa zemlje dosežemo z umnejšim obdelovanjem, z izločevanjem tistih kultur, ki se ne izplačajo, z boljšim gnojenjem, predvsem z umetnimi gnojili. Zemljo silimo k večji rodovitnosti z globokejšim oranjem in temeljitejšim rahljanjem z dobrimi plugi, branami in kultivatorji; z uporabo najboljšega semena; s pravilno uporabo domačega gnoja in gnojnice; z umetnimi gnojili. Od živine bomo imeli več dohodkov, če jo pravilno krmimo z dobro kladjo in tečnimi krmili. Razentega če izbiramo za pleme samo najboljšo živino. Več koristi bomo imeli, če držimo v hlevu manj živine, to pa samo najboljšo, in jo primerno krmimo in oskrbujemo. Za preveliko število glav nam veokrat zmanjka krme. Torej moramo prisiliti našo zemljo k večji rodovitnosti, naše rastline k večji plodnosti in našo živino k večji hasnovitosti.

Zmanjšanje pridelovalnih stroškov je važna točka v vsakem gospodarstvu. Kakor skuša industrija s stroji znižati pridelovalne stroške in tako poceniti pridelke, tako mora tudi kmet gledati na to, da se njegovi stroški znižajo. To doseže z uporabo praktičnih strojev, ki mu zmanjšajo uporabo delovnih moči, z opustitvijo tistih kultur, ki zahtevajo veliko ročnega dela, in s štedenjem v celotnem gospodarstvu. Moderno kmetijsko gospodarstvo stremi povsod za tem, da zmanjša pridelovalne stroške, in samo na ta način zamore dobičkanosno gospodariti.

Čim najboljše vnovčevanje pridelkov mora biti prva skrb vsakega kmetijskega gospodarja. Kmet ne sme biti samo pridelovalec, ampak tudi trgovec, ki zra svoj pridelek tudi dobro spraviti v denar. Če pa sam tega ne zmore, se mora z drugimi združiti v kmetijskih organizacijah, zadrugah itd. ter na ta način skušati doseči za svoje pridelke čim višje cene, ki mu bodo plačale njegov trud in delo.

Na ta način se bo danes naš kmet obdržal na svojem posestvu, če bo delal tudi z glavo in ne samo z rokami.

Naberi cepiče takoj! Kdor misli to pomlad kaj cepiti ali precepljati, naj hitro nareže cepičev, dokler drevje še ni začelo gnati. Odrezane zakrij s peskom ali prstjo v hladnem prostoru, dokler ne pride pravi čas za cepljenje. Cepiče izberi z dobrega, rodovitnega drevesa, ne premladega, ne prestarega. Če jih nimaš na svojem, poprosi soseda ali prijatelja. Če drugi tebe poprosi, rad ustreži. Ne bodi praznoveren, češ da ti morda sosed s cepiči odnese rodovitnost in dobro srečo; to je poganska bajka.

Za pogozditev krških in izsekanih parcel se je v reški provinciji vendar nekaj storilo. Najbolj napredni so kmetje v okolici Bistrice. Tam okoli so gozdarji razdali v enem letu nad 600.000 sadik, v celi reški deželi skupno pa okroglo 1.300.000 sadik. Največ se sadi jelka. V sajenju se je dobro izkazal tudi Brgrid; tam so lani posadili 25.000 sadik in za letos so jih naročili zopet 25.000. Kmetje, posnemajte ta zgled!

Cene po Istri. Črna vino: Izola 280, Rovinj 230-240, Vodnjan 250, Labin 260. Belo vino: Bale 220, Vodnjan 230, Labin 240, Izola 260, Boljun 200-220. Pšenica 180-230, Koruza 100-123. Goveja živina po živi teži 250-350. Ovce 60-200 lir glava. Jajca 45-60 stotink eno.

Kozja taksa. Na koze, ki se bodo po gozdih pasle, je naložena posebna državna taksa; donos te takse je namenjen v podporo za pogozdovanje in varstvo gozdov. Kdor bo posel po gozdu tri koze ali manj ko tri, bo plačal od vsake glave 10 lir te državne takse; kdor bo pasel več ko tri, a ne več ko 10 koz, bo plačal od vsake glave 15 lir; kdor bo pasel več ko 10 koz, bo plačal od vsake glave 20 lir.

Draginja raste. Fašistovska zveza trgovcev v Trstu je objavila, da se cena petroleja zviša za 20 stotink pri litru. Zvišanje velja od 16. februarja dalje.

Mere. V javnih lokalnih (gostilnah, prodajalnah) se sme točiti vino, mleko in slično samo v steklenicah in posodah, ki imajo uradni žig pristojnega merskega urada. Ta postava je veljavna od letošnjega novega leta dalje.

Sadite murve! Kjer se goji sviloprejka, mora biti murva. Kmetijski urad goriške dežele je preskrbel 10.000 drevcev veronske murve. Delil jih bo po 2 litri 10 stotink eno. Vzeti jih treba vsaj 25, a ne več ko 200. Kdor jih vzame, se zaveže, da jih posadi na svojem. Oglasiti se je do 28. 1. m. pri kmetijskem uradu v Gorici ali v Ajdovščini (lahko tudi pismeno).

Hranilnica in posojilnica v Št. Petru na Krasu registrirana zadruga z neomejeno zavezo vabi svoje člane na

občni zbor

ki so bo vršil dne 6. marca 1927 v zadržnih prostorih s sledečim vzporedom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrdilo računskega zaključka za leto 1926.
4. Volitve članov načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Šlučajnosti.

V slučaju nezadostnega števila članov se vrši pol ure pozneje pri vsaki udeležbi članov drug občni zbor, ki bo sklepal v smislu pravil.

MALI OGLASI

RADI selitve se prodaja hiša s posestvom in gozdom ob deželni cesti, pripravna za vsakršno obrt. Zidana je bila par let pred vojno. Na željo se prodaja tudi sama hiša. - Cena po dogovoru. - **Ivan Lenarčič, Studeno 91 pri Postojni.**

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje Po ugodnih cenah. **Tvrđka Gastone Dolinar, Trst - Via Ugo Polozio 3.**

SAMO potom energičnega zdravljenega z Glykolom se ozdravi glavobol, šibkost, malokrvnost, obnemoglost. Izdelek lekarne Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42. V januarju je lekarna odprta tudi ponoči.

SMILAJOD (Trpoški sok), izborno sredstvo proti arteriosklerozni, revmatizmu in težkemu dihanju, kašlju in kataru, uspešno čistilno sredstvo, posebno pri poročljivo za osebe, stare nad 50 let. s prodaja samo v lekarni Castellanovich Trst, Via Giuliani 42 (Pri Sv. Jakobu blizu slovenske šole).

BRIVEC Andrej Rojč, Gorica, via Seminario 2, se priporoča sl. občinstvu.

DOBER SVET je zlata vreden. Proti slabosti in bolečinam v želodcu in glavi slabemu teku in prebavi, grenkosti v grlu, zaprtju, uživajte **«Gastrin»**. - Izkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu navadnim pljučnim boleznim, influenci, težkemu dihanju je **Prsni sirup**. - Proti oslovskemu kašlju je preizkušeno sredstvo **Sirup balsamicus**. - Uspešno sredstvo proti trganju v udih in kosteh proti bolečinam in trganju v plečih, v križu, v glavi je **«Renmazan»** kot tekočina, a **«Liniment Lanomentol»** kot mazilo. - Za kožne bolezni se rabi z gotovim učinkom **«Santjurjevo» mazilo** izvrstno za rane, ture, opekline, odrtine; prepreči prisad, meči in celi. - **Odlikovani laboratorij LEKARNA PR ODRŠENIKU - Bistrica.**

ZAHVALA

Ob prerani smrti našega nepozabnega sina in brata

KARLA

nam je došlo toliko dokazov iskrenega sočutja, da se ne moremo vsakemu posebej zahvaliti. Zato izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob času pokojnikove bolezn in smrti stali s svojo tolažbo ob strani, zlasti pa č. g. župniku, domačim pevcem za darovani venec in ginljivo žalostinko, povirskim fantom in dekletom in sploh vsem, ki so izkazali pokojniku čast na zadnji poti.

POVIR, 20. februarja 1927.

Žalujoča družina **RENČELJ.**

MODERNA PARFUMERIJA

G. B. GIUMLIA - POSTOJNA

Bogata izbira dišav in dišečega mila iz prvovrstnih domačih in tujih tvornic. **Toaletne** potrebščine in predmeti za darila. Drobnarije in umetnije. Korale, biseri, predmeti iz brušenega beneškega stekla.

CENE ZELO ZMERNE.

Trgovino lahko obiščete, ne da bi morali kaj kupiti.

Zobozdravnik

dr. Sarđoč D.

ordinira

v Trstu

via M. R. Imbriani 16, III.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

ZDRAVNIK

Dr. IGOR FRANKO

absolvent dunajske klinike, ordinira odslej samo

v IL. BISTRICI

vsak dan

od 10 - 12 in od 15 - 17 h.

Andrej Purič

TRST

Via Media št. 6

Kovaški

mojster

IZVRŠUJE: Vsakovrstna stavbena dela - Železne ogreje in omrežja - Takojšnja izvršitev - Stedilniki vseh vrst - Izdeluje tudi železne roletes - Poprave, spopolnitve.

Štab. Tip. Silvio Spazzal - Trieste

čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

s veliko premijo, diplomu in zlato svetinjo

Trst **via Cappin 3 pri Sv. Jakobu** Trst

Zima pritiska.

Sneg in blato leži po potih. V takem času bodi glavna skrb za dobro obutev. Osnovno zdravilo za zdravo življenje se glasi: glavo hladno, noge tople!

Zato skrbite, da bo vaša družina dobro obuta.

Obrnite se na **FORCESSINA!**

Da postane vedno bolj znano naše izvrstno

„VINO DI CHINA E FERRO“

pripravljeno iz pristnega belega vina in zaradi večje vsebine pretvarjajočega se železa, odlikovano na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodajamo steklenice-vzorce po L. 2.—.

Originalna 3/4 litrska steklenica L. 12.—

ELISIRE DI CHINA

zelo prijetnega okusa, izborno sredstvo proti slabostim želodca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L. 6.—
Steklenica - vzorec „ 2.50

ŽELODČNE kaplje sv. ANTONA

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži vsakršno črevesno draženje.

Stekleničica L. 4.50

GLYKOL. Prsni sirup. SMILAJOD

LEKARNA CASTELLANOVICH ALL'ALABARDA, TRST

Via dei Giuliani šte. 42, Sv. Jakob - Lastnik F. BOLAFFIO